Priekšsēdētāja Roberta Metsola
Pasākums par godu 2022. gada
Starptautiskajai holokausta upuru piemiņas dienai
Eiropas Ebreju kongress

Videoieraksts: 2022. gada 24. janvāris
Pārraide: 2022. gada 26. janvāris

2022. gada 26. janvārī Eiropas Ebreju kongress sadarbībā ar Francijas prezidentūru Eiropas Savienības Padomē un Francijas Ebreju institūciju pārstāvju padomi (CRIF) *rīkos ikgadējo Starptautiskās holokausta upuru piemiņas dienas pasākumu.*

Pirms 95 gadiem 27. janvārī kādā ciematā tur, kur mūsdienās atrodas Rumānija, pasaulē nāca Cipora Feivloviča. Viņai bija laimīga bērnība, bet viss mainījās, kad 14 gadu vecumā kopā ar citiem klasesbiedriem viņa bija spiesta pamest skolu. Viņas grēks? Viņa bija ebrejiete.

Turpmākos gadus apzīmogoja bailes, jo tika ieviesti aizvien jauni likumi ebreju vajāšanai. Cipora un viņas ģimene nolēma paslēpties. Tad bailes pārmāca nežēlīga varmācība — Ciporas ģimeni 1944. gadā nosūtīja uz Aušvicu.

Cipora bija viena no ļoti nedaudziem izdzīvojušajiem. Bet viņas ģimene bija viena no miljoniem, ko nežēlīgi noslepkavoja aiz smagajiem dzelzs vārtiem.

Kopš atbrīvota Aušvicas-Birkenavas koncentrācijas nometne, pagājuši 77 gadi, taču pieminēt holokausta šausmas ir ārkārtīgi svarīgi arī mūsdienās.

Kaut gadu desmitiem esam centušies, tomēr vēl neesam paveikuši gana daudz, lai novērstu diskrimināciju un uzveiktu antisemītismu.

Aizvien valda bailes, jo aizvien pastāv antisemītisms, un ik dienu tiek apdraudētas cilvēku pamattiesības netikt diskriminētiem ne dzimuma, ne rases, ne etniskās izcelsmes, ne seksuālās orientācijas dēļ. Tik bieži dzirdam par

uzbrukumiem vai plāniem uzbrukt kādai sinagogai. Tik daudz cilvēku dzīvo bailēs.

Pēdējos gados aizvien biežāk dzirdam antisemītiskas sazvērestības teorijas. Dezinformācija un vardarbība pret sabiedrības grupām nemanāmi izplatās gan tiešsaistē, gan reālajā pasaulē.

Valda bailes, jo aizvien pastāv draudi.

Un par to diemžēl esam atbildīgi mēs visi.

Mums jādara vairāk, lai visi Eiropas iedzīvotāji justos droši. Ikvienam cilvēkam ir tiesības uz saviem uzskatiem, un ikviens cilvēks drīkst brīvi izvēlēties, kas viņš vēlas būt. Tāda ir mūsu Eiropas būtība.

Mūsu paaudzei ir svēts pienākums nodot tālāk pagātnē gūtās atziņas un atgādināt mūsu jaunatnei, cik zemu cilvēce bija kritusi. Pārtraucot runāt par holokaustu, mēs pieļausim, ka šo šausmu piemiņa izbālē.

“Turpināsim runāt par holokaustu — mēs nedrīkstam par to nerunāt, jo jau tagad ir pārāk daudz holokausta noliedzēju.” Tāds ir Ciporas vēstījums mums. 27. janvāris liek mums visiem atcerēties.

Tā ir mūsu kolektīvā atbildība.

Simona Veila, Aušvicas ieslodzītā Nr. 78651, kļuva par pirmo tieši ievēlētā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju. Eiropas Parlamenta pienākums atcerēties ir institucionāls, taču arī ļoti personisks.

Šodien mēs pieminam zvērības, kas pastrādātas pret ebrejiem un visiem holokausta upuriem, un pieminam dienu, kad tika atbrīvota Aušvicas koncentrācijas nometne. Šī atbrīvošana bija zīme, ka cerība vēl ir dzīva.

Eiropas Parlaments arī turpmāk nosodīs pieaugošo antisemītismu. Eiropas Parlaments turpinās aizstāvēt mūsu Eiropas vērtības un pamata cilvēktiesības, lai darītu galu diskriminācijai.

Tas ir mūsu kopīgais uzdevums.

Mēs nekad neaizmirsīsim.

Mēs turpināsim cīnīties.

Tāds ir Eiropas Parlamenta solījums jums.